

heder for deres Fiskeri. Det er rigtigt, men Forholdene er nu noget anderledes i Norge end her. Medens det her udelukkende er Valutaforholdene og Fragten, der er Skyld i de daarlige Forhold for Fiskeriet, er det i Norge i alt Fald delvis en Afholdspolitik, en Spirituspolitik, der gør, at Norge ikke kan afsætte sin Fisk. Noget saadant er ikke Tilfældet her, og det forekommer mig, at man ikke vel kan drage en virkelig Sammenligning mellem de to Lande paa dette Omraade.

Jeg takker altsaa der højtærede Minister for de Oplysninger, han fremkom med, men henstiller, at det optages til fornyet Overvejelse, om der ikke skulde være noget at gøre paa de to Omraader, jeg har nævnt, saaledes at der igen kan komme Gang i Fiskeriet. Jeg skal dernæst anbefale at stemme for det foreliggende Forslag, som er en Nødhjælp og ikke andet, men som det paa den anden Side er ganske nødvendigt at gennemføre netop nu, fordi Fiskerne i Virkeligheden ikke har noget at leve af.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 93 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov angaaende Ratifikation af to internationale Konventioner henholdsvis angaaende Lovalders for Børns Arbejde i industrielle Virksomheder og angaaende unge Menneskers Anvendelse til Natarbejde i Industrien.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5626).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Trier: Idet jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for dette Forslag, vil jeg gerne udtrykke min Glæde over, at det er lykkedes at samle alle Partier om et Lovforslag om Tilslutning til den internationale Vedtagelse i Washington, et Lovforslag, som ikke paa væsentlige Punkter ændrer de herhjemme tilstedeværende Forhold. Det er jo glædeligt, at Kærligheden til det internationale Samarbejde ikke hos Rege-

ringspartierne er saa stor, at de stemmer mod et Lovforslag, som gaar ud paa at tiltræde Regler, som svarer til de herhjemme gældende. Men det foreliggende Forslag kan ikke ses som et enligstaaende Forslag. Naar der i Washington ikke i Konventionen angaaende Børns Arbejde og unge Menneskers Natarbejde samtidig blev sat Bestemmelser ind om den normale Arbejdsdag, skyldtes det, at der samtidig arbejdede et andet Udvalg med en anden Konvention om 8 Timers Arbejdsdagen, og Forholdet er jo det, at den Kærlighed, der har vist sig til dette Forslag, som intet ændrer, ikke har vist sig, hvor det gælder Indførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen for samtlige Arbejdere. Ved Forhandlingerne i Gaar og ved Forhandlingerne om Lærlingeloven har man endelig nogenlunde faaet Svar paa Regeringspartiets Stilling til 8 Timers Arbejdsdagen. Det var jo umuligt ved første Behandling at faa noget som helst Svar. Af Regeringen blev det overladt til Rigsdagen at træffe Afgørelsen. Men ved disse Forhandlinger i Gaar, som sluttede med en Udtalelse af Venstres Ordfører om, at man loyalt vilde arbejde for det internationale Samarbejde, blev det stillet klart, at man ikke vil arbejde for Gennemførelse af Konventionen om 8 Timers Arbejdsdagen. I den Anledning vil jeg gerne slaa fast, at Regeringspartiet, der før Valgene stadig erklærede sig for at være et Samfundsparti i Modsætning til et Klasseparti, ved denne sin Stilling overfor dette internationale Forslag har stillet sig ikke som et Samfundsparti, men som et af Arbejdsgiverne afhængigt Parti, og jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om han, naar nu denne Rigsdagssamling er sluttet og dette Lovforslag om Ratifikation af Konventionen om 8 Timers Arbejdsdagen er hensovet i en blidelig Død i et Udvalg, mener, at han dermed har opfyldt den Forpligtelse, han internationalt har, eller om han ved næste Samlings Begyndelse atter vil forelægge dette Forslag, indtil der her i Tinget træffes en Afgørelse af, om 8 Timers Arbejdsdagen skal vedtages eller forkastes.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems Betragtninger over, hvem der optræder som Samfundsparti, og hvem der ikke optræder som Samfundsparti. Jeg tror ikke, det ærede Medlems Bedømmelse af dette har en saa vidtrækkende Interesse, at der er nogen Anledning til at optage en Debat derom. Til det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig, skal jeg svare, at den Sag